

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

11 januari 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de criteria die worden gehanteerd om de Vlaamse vertegenwoordigers in het Comité van de Regio's aan te duiden

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verdeling van de budgetten en subsidies via Toerisme Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de gevolgen van de Bolkestein-richtlijn voor Vlaamse reisbureaus

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het opleggen van een gedragscode aan websites van touroperators

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de reactie van de Vlaamse Regering op de tsunami in Zuid-Oost-Azië

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de pier in Blankenberge

Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden,
Internationale Samenwerking en Toerisme

Dinsdag 11 januari 2005

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.36 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de criteria die worden gehanteerd om de Vlaamse vertegenwoordigers in het Comité van de Regio's aan te duiden

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de criteria die worden gehanteerd om de Vlaamse vertegenwoordigers in het Comité van de Regio's aan te duiden.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op de ministerraad van 19 november 2004 is beslist om de afvaardiging van het Comité van de Regio's aan te wijzen. De ambtstermijn van de uittredende leden was bij het aanvatten van de nieuwe legislatuur vervallen. Ik heb trouwens opgemerkt dat de samenstelling jaarlijks wordt vernieuwd.

Uit een persmededeling van de Vlaamse Regering bleek dat voortaan drie leden van de regering en drie leden van het Vlaams Parlement worden afgevaardigd naar het Comité. Mijnheer de minister, ik heb u daarover een schriftelijke vraag gesteld. Ik was immers verbaasd dat de oppositie helemaal niet vertegenwoordigd was in die Vlaamse delegatie. Naast uzelf, minister-president Leterme en minister Moerman zullen de heren Somers, Bos-

suyt en Van den Brande worden voorgedragen. In uw antwoord zegt u dat met de aanstelling van de heer Glorieux van Groen! als plaatsvervangend lid, de oppositie wel degelijk vertegenwoordigd is. Dit antwoord voldoet niet echt. Ten eerste is de heer Glorieux geen vast lid van het Comité, en ten tweede wordt de grootste oppositiefractie en zelfs de grootste fractie in dit Vlaams Parlement uit het Comité geweerd.

Tijdens de vorige legislatuur was dat niet het geval. De heer Van den Brande, op dat ogenblik lid van de grootste oppositiefractie en voorzitter van deze commissie, werd wel degelijk en terecht aangeduid om deel uit te maken van de Vlaamse delegatie in het Comité. In 2000 en 2001 maakten ook nog andere leden van CD&V deel uit van die delegatie.

Mijnheer de minister, u zegt in uw antwoord dat er is gestreefd naar 'de best mogelijke vertegenwoordiging in het Comité van de Regio's. Ik wil dat wel aannemen als u me kunt verduidelijken welke criteria daarvoor zijn gehanteerd. De voorzitter van deze commissie, die tot de grootste oppositiefractie behoort, heeft in het verleden toch een aantal zinnige standpunten en ideeën gelanceerd over de regio's en over het Comité van de Regio's. Het leek me dan ook logisch dat de Vlaamse delegatie meer een weerspiegeling zou zijn van de verhoudingen binnen dit Vlaams Parlement. Dat is ook het geval in andere instellingen zoals de Taalunie, de Raad van Europa en de Benelux. Wat voor die instellingen geldt, kan toch ook gelden voor het Comité? Gaat het om een algemene regel die ook voor de delegaties van de andere regio's wordt gehanteerd? Dat blijkt niet echt uit het verleden.

Zou het niet meer zindelijk zijn om voortaan vastgelegde criteria te hanteren bij het samenstellen van de Vlaamse delegatie of van de regionale delegaties in het algemeen?

De voorzitter: De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, de aanduiding voor het Comité gebeurt voor een periode van 4 jaar. Krachtens het Verdrag van Nice moet men zich in dezelfde hoedanigheid blijven bevinden als die waarin men is aangesteld door de betrokken regering. In de Belgische context zijn dat de deelstaatregeringen. Ik ben in 2002 aangesteld en aangezien ik me nog steeds in dezelfde hoedanigheid bevind, was geen nieuwe aanstelling nodig. Die loopt verder tot 2006. Hetzelfde geldt voor de heer Bossuyt. Hij is intussen wel minister geweest, maar behield zijn hoedanigheid van Vlaams volksvertegenwoordiger.

Verder is het de regering die moet beslissen wie wel en wie niet wordt voorgedragen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, om lid te zijn van het Comité van de Regio's moet men verkozen zijn in een regionaal of een lokaal orgaan of politieke verantwoording verschuldigd zijn aan een regionale of lokale vergadering. De leden van wie het mandaat waarmee ze in het Comité zetelen is verstreken, verdwijnen van rechtswege uit het Comité en moeten worden vervangen.

De leden die wel lokaal of regionaal worden herkozen, blijven automatisch lid van het Comité tenzij ze zelf ontslag nemen. Als u dus zegt dat ik heb geantwoord dat een lid van Groen! werd aangeduid om als plaatsvervangend lid te fungeren, is dat niet juist. De heer Glorieux maakte deel uit van het Comité. Aangezien hij herkozen is, behoudt hij zijn plaats in het Comité, zoals ook het geval was bij de heer Van den Brande.

Na de verkiezingen in juni 2004 moest een aantal leden van het Comité van de Regio's worden vervangen. Het ging om de heren Ramon, Van Grembergen, Timmermans en mevrouw Vercammen. De heren Bex en Denys namen ontslag en werden vervangen. Voor de vervanging van deze personen werd rekening gehouden met het politieke evenwicht binnen de coalitie en met de interesse van de kandidaat-leden.

Uw vraag over de politieke verhouding binnen de delegatie van de andere regio's kan ik niet beantwoorden. Dit behoort tot de autonomie van elk van de aanduidende instanties. We moeten het subsidiariteitsprincipe huldigen en aanvaarden.

De regering acht het niet wenselijk om voortaan – zoals u vraagt – vastgelegde criteria te hanteren bij de samenstelling van de Vlaamse delegatie.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik weet niet of mijn informatie volledig klopt. Op mijn lijst staat de heer Platteau nog vermeld als plaatsvervanger bij de Vlaamse delegatie. Volgens het Verdrag van Nice kunnen daarin enkel vertegenwoordigers zitting hebben die in een regionaal of lokaal lichaam verkozen zijn. Zit de heer Platteau daar dan in zijn functie van burgemeester? Mag ik u de suggestie doen om hem alsnog te vervangen? Ik heb immers begrepen dat u niet uitsluit dat de grootste Vlaamse oppositiefractie op termijn vertegenwoordigd is in het comité.

De voorzitter: De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande: Mag ik dit even toelichten? Ik weet niet of de heer Platteau inderdaad nog plaatsvervanger is. Hij werd destijds in een dubbele hoedanigheid voorgedragen: als Vlaams volksvertegenwoordiger én als burgemeester. Volgens het Verdrag van Nice kan de heer Platteau dus nog zetelen in zijn hoedanigheid van burgemeester.

In het zuiden van het land heeft gedurende een hele periode geen enkel lid van CDH, en dus van de oppositie, deel uitgemaakt van de delegatie. De regeringen nemen de beslissing.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: We moeten ons inzake democratie niet spiegelen aan Wallonië.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verdeling van de budgetten en subsidies via Toerisme Vlaanderen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Demeulenaere tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verdeling van de budgetten en subsidies via Toerisme Vlaanderen.

Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, u weet intussen wel uit de pers dat er bij de kustburgemeesters grote ongerustheid bestaat over de verdeling van de budgetten en subsidies via Toerisme Vlaanderen. Ze zijn vooral bezorgd omdat de promotie vooral op Duitsland en Nederland gericht zou zijn. Zij zijn het erover eens dat we ons moeten richten tot de Franse, Britse, Brusselse en Waalse toeristen. Zij vragen hiervoor het behoud van de prioriteit bij Toerisme Vlaanderen.

Toerisme Vlaanderen vindt dat u hier niets mee te maken hebt, mijnheer de minister, en ook niet met de beslissing hierover.

Klopt dat, mijnheer de minister? Geeft u geen duiding in deze zaak? Waartoe dient de beleidsnota Toerisme dan nog? Bestaat er wel een degelijk overleg met de kustburgemeesters? Ik heb gehoord dat dit niet van een leien dakje loopt. Moeten we uit deze reactie afleiden dat Toerisme Vlaanderen intussen al autonoom beslist over het beleid?

Ten slotte vraag ik me af of de schijnwerpers nu gericht worden op de Duitse en Nederlandse markt ten koste van de Franse, Britse, Brusselse en Waalse regio's. Of worden de twee naast elkaar aangesproken?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik sluit me aan bij de vraagsteller, niet alleen inhoudelijk, maar

ook inzake de verwarring en onduidelijkheid. Ook uit mijn informatie blijkt dat er een groot verschil bestaat tussen de berichtgeving in de media en de meningen binnenskamers. Ik verwijs naar een persbericht van Westtoer van 8 december 2004. Daarmee geef ik gedeeltelijk het antwoord aan mevrouw Demeulenaere in plaats van de minister: 'Het verdelen van de financiële middelen voor de diverse markten is een delicate evenwichtsoefening en heeft de voorbije weken geleid tot intens overleg. Tussen alle partijen is zopas een consensus bereikt om in 2005 nieuwe campagnes te organiseren in Nederland en Duitsland als prioritaire markten. Frankrijk, België en Groot-Brittannië zijn de secundaire markten. De geplande campagnes komen tegemoet aan de wensen van alle betrokken partijen.'

Is er nu ja dan nee intens overleg geweest? Wie zijn de betrokken partijen? Bij de bespreking van de beleidsnota Toerisme heb ik, net als burgemeester Lippens van Knokke, aangegeven dat de Britse markt nog altijd prioriteit heeft. Ik verwijs naar twee krantenartikels van dit weekend. Die tonen – althans voor het Vlaams Belang – aan dat de Britse markt voor de kust en voor heel Vlaanderen prioritair moet blijven. Een citaat uit het eerste artikel: 'Zo is ons land langzaam naar de toppositie geklommen als favoriete buitenlandse bestemming voor de Britten.' In het tweede artikel staat: 'België land van bier, wafels en chocolade, is populairder dan ooit bij de Britse toeristen.' Ik wil nog eens vragen waarom Toerisme Vlaanderen zou afstappen van Groot-Brittannië als bijzonderste markt.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, bij de bespreking van de beleidsnota is dit al aan bod gekomen. Het blijkt een moeilijke materie. Ik verwijs naar de persartikels in de periode van 24, 25 en 26 november. Burgemeester Lippens zei toen dat minister Bourgeois enkel nog promotie wil voeren en subsidiëren in Nederland en Duitsland. Voor de Britse en Franse markt zou geen geld meer worden vrijgemaakt.

De reactie van de heer Van Severen, het hoofd van Toerisme Vlaanderen, daarop was dat de minis-

Verstreken

ter daar niets mee te maken heeft. Dergelijke beslissingen horen bij het dagelijkse beleid van zijn dienst, aldus de heer Van Severen, en daar kan de minister zich onmogelijk telkens mee bemoeien. Ik weet dat we uitlatingen in de pers met een korreltje zout moeten nemen, maar toch denk ik dat er hier iets aan de hand is. CD&V is nooit pleitbezorger geweest van het BBB-project. Ik steun de minister, maar vind het niet helemaal correct dat alleen een leidend ambtenaar kan beslissen over de wijze waarop de middelen worden besteed. Terzake is nauw overleg met de minister nodig. De minister zou hier de touwtjes in handen moeten nemen. Zoals de kaarten nu voorliggen, blijkt dit inderdaad moeilijk. Dat is het gevolg van BBB. Ik blijf er op hameren dat het heel belangrijk is promotie te voeren in Groot-Brittannië, zeker voor de kustregio. Onlangs verscheen een studie waaruit duidelijk het economische rendement blijkt. De Britten geven heel veel uit bij ons. Ze bekleden daarmee de eerste plaats van alle Europese vakantiegangers in Vlaanderen. Het is dus niet onbelangrijk dat we terzake een oogje in het zeil blijven houden. Wat is trouwens de verhouding tussen Westtoer en Toerisme Vlaanderen? Blijvend overleg is noodzakelijk.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, deze vragen laten me toe een en ander te duiden en uit te leggen over deze aangelegenheid, die kort voor wat commotie heeft gezorgd.

Toerisme Vlaanderen is vandaag, in uitvoering van het decreet van 19 maart 2004 en de keuzes inzake BBB, een intern verzelfstandigd agentschap, belast met de uitvoering van het toerismebeleid van de Vlaamse overheid. Vanzelfsprekend werkt het agentschap strikt in het verlengde van de beleids-opties van de minister van Toerisme. Wel heeft het agentschap in zijn dagelijkse werking, mee als gevolg van zijn statuut, ruimte voor zelfstandigheid. Misschien is de heer Van Severen wat kort door de bocht gegaan met zijn persmededeling. Misschien was dat niet meteen zo duidelijk, maar hij had het over de dagelijkse aanwending van de budgetten. Als men besluit zich te richten op de Duitse, Britse en Franse markt, dan is die besteding natuurlijk de taak van Toerisme Vlaanderen. Het is niet aan mij om hun te zeggen op welke manier ze hun campag-

ne moeten voeren. Dat is specialistenwerk. Daar gaan marktstudies aan vooraf. In dat opzicht heeft hij dus gelijk. Toerisme Vlaanderen kan niet een eigen beleid voeren, maar moet beleidsuitvoerend werken. Er is echter momenteel één restrictie, als gevolg van het feit dat Toerisme Vlaanderen een beetje een voorloper is in de hele BBB-operatie: er is geen beheersovereenkomst. Men zit daar dus enigszins te freewheelen. Maar er is wel voldoende contact en overleg.

Bij het vastleggen van de middelen voor de promotie van onze Vlaamse kust in het buitenland is er sinds enkele jaren gelukkig sprake van een zogenaamde co-promotorenwerking. Dit betekent dat een aantal rechtstreeks betrokken partners afspraken maken. Ik wil dit nogmaals beklemtonen, vooral in het licht van uitspraken van een burge-meester. Die partners zijn de Vlaamse kustgemeenten, het Autonoom Provinciebedrijf voor Toerisme en Recreatie Westtoer en Toerisme Vlaanderen. Zij doen aan financiële poolvorming. Dat is een heel belangrijke verworvenheid, waarvan de meerwaarde momenteel niet wordt betwist. Die poolvorming vereist vanzelfsprekend samenwerking en overleg. Voortdurende dialoog is hier dus de boodschap.

Dan was er de vraag over het overleg met de burge-meesters. Mevrouw Demeulenaere, u stelt dat die wellicht het best geplaatst zijn om het potentieel te beoordelen. De communicatie namens de kust-burgemeesters – als die al gebeurde namens hen – was eigenlijk voorbarig, namelijk op een ogenblik dat er nog volop gesprekken waren tussen de drie betrokken promotoren over de manier waarop de promotie zou gebeuren. De persmededeling was alleszins gebaseerd op een aantal foute inschattingen. Ik heb tussen haakjes nooit de woedende protestbrief ontvangen die de heer Lippens had aangekondigd. Ik heb er dus ook niet op kunnen antwoorden. Wel heb ik, na de heisa, een paar weken later, een persbericht verspreid om te zeggen dat die zaak naar behoren is geregeld. Ik neem aan dat u daar kennis van hebt genomen.

Bij de poolvorming van het promotiebudget voor onze Vlaamse Kust is er dus sprake van meerdere partners. De contacten van Toerisme Vlaanderen verlopen in eerste instantie via Westtoer, dat uitstekend geplaatst is als mediator tussen het lokale en het Vlaamse niveau. Regelmatig is er overigens gezamenlijk overleg met alle betrokkenen. Op initiatief van Westtoer is er maandelijks overleg met alle

Bourgeois

directeurs van Toerisme van de tien kustgemeenten. Dat is het zogeheten Overlegplatform Kust.

Ik ga in op de derde vraag. Binnen de overleggroep die de promotiecampagnes voor onze Vlaamse kust begeleidt, was er inderdaad discussie – wat overigens gezond is – over de inzet van de beschikbare financiële middelen voor de promotiecampagnes 2005 op de buitenlandse markten. Maar nogmaals, de heisa is ontstaan op een ogenblik dat dit nog niet was afgerond en er nog geen beslissing was. In november jongstleden was er regelmatig overleg tussen Westtoer en de kustgemeenten enerzijds en tussen Toerisme Vlaanderen en Westtoer anderzijds. Begin december werd overeenstemming bereikt over de budgetverdeling voor 2005. Ik verwijs terzake naar het persbericht van Westtoer van 7 december jongstleden.

Toerisme Vlaanderen heeft in deze discussie zowel de beslissingen van het kerntakendebat, dus de taakverdeling tussen de Vlaamse en provinciale overheid, als het strategisch plan voor de Vlaamse kust correct uitgevoerd. De kerntakennota bepaalt dat voor Toerisme Vlaanderen de toeristische promotieopdracht zich bij uitstek situeert op de buitenlandse markten. Het is niet onbelangrijk daar nog eens aan te herinneren. Het kerntakendebat gaf de provinciale toeristische federaties belangrijke promotietaken voor de binnenlandse markt.

Niettegenstaande haar kerntaak dus bij de promotie van Vlaanderen in het buitenland ligt, neemt Toerisme Vlaanderen ook een stevige verbintenis op zich voor de promotie van onze Vlaamse kust in het binnenland. Het aandeel van Toerisme Vlaanderen in de binnenlandpromotie voor de kust, dus in Vlaanderen, Brussel en Wallonië, ligt nog altijd hoger dan het Westtoer-aandeel, hoewel dit in het kerntakendebat een hoofdopdracht is voor Westtoer.

Toerisme Vlaanderen heeft nooit gesteld geen inspanningen meer te willen leveren voor de kustpromotie op de Franse en de Britse markt. Wel was er een debat over de wijze van besteding van deze middelen voor consumentenacties. Dit zijn middelen die, gezien de onder meer in het strategisch plan voor de kust erkende status van secundaire markt, voor Frankrijk en Groot-Brittannië inderdaad lager liggen dan voor Nederland en Duitsland, die

in het strategisch plan voor de kust als prioritaire markten zijn aangeduid.

Het strategisch plan neemt op de eerste plaats immers Vlaanderen als consolidatiemarkt en Duitsland en Nederland als expansiemarkten. Op de tweede plaats komen de consolidatiemarkt Wallonië en Franstalig Brussel, inclusief Luxemburg, en de selectieve markten Verenigd Koninkrijk en Frankrijk. Dit strategisch plan is goedgekeurd door alle actoren: door Toerisme Vlaanderen, Westtoer en de kustgemeenten. Het is natuurlijk geen wet van Meden en Perzen. Het kan eventueel worden geëvalueerd, en ik hoop dat dit ook gebeurt.

Een en ander werd echter in 2002 afgerond in overleg met alle betrokken partners, op basis van deskundig werk. Ik ben er alleszins geen voorstander van om het plan zomaar te verlaten op basis van persoonlijke voorkeuren of smaken. Ieder van ons zal allicht zo'n voorkeur hebben, en elke burgemeester wellicht ook, maar dit plan is belangrijk om de inspanningen te coördineren, een gerichte campagne te voeren en de resultaten daarvan naderhand te kunnen meten. Tenzij men fundamentele correcties van het plan vraagt, is dit nog steeds het richtsnoer voor alle betrokken promotiecampagnes. Tot nu toe heb ik echter geen enkel pleidooi gehoord om dit plan nu plots te laten vallen, noch bij Westtoer, noch bij de kustgemeenten. Overigens is promotie een verzamelbegrip voor vaak heel diverse initiatieven, die ruimer gaan dan de klassieke reclamecampagnes voor consumenten.

De discussie was hoe we de markt – primaire en secundaire – kunnen bewerken. Bij Westtoer gebeurt dat heel professioneel, op grond van onderzoek en return op bepaalde campagnes. Er zijn individuele mailings, zowel in het Verenigd Koninkrijk als in Frankrijk. Er wordt ook heel vaak gewerkt met artikels in weekendbijlages en magazines. Ik was gisteren in Parijs aanwezig bij de voorstelling van het magazine dat daar wordt gelanceerd voor de promotie van Vlaanderen. Dat is heel doelbewust gericht op een deelpubliek, met name Ile de France. We kunnen immers niet de volledige Franse markt benaderen. Het heeft dus geen zin om advertenties te plaatsen als dat niet massaal en repetitief kan gebeuren. We moeten vertrouwen hebben in de mensen die deze markten kennen en bewerken.

Zowel in het Verenigd Koninkrijk als in Spanje wordt de markt met relatief weinig middelen be-

Bourgeois

werkt. Toch ben ik telkens opnieuw verbaasd over het resultaat dat op die manier wordt behaald.

De keuze van de communicatiemix is van groot belang, alsook de te benaderen markt, de geselecteerde doelgroepen en het beschikbare budget. Naargelang men beschikt over meer of minder middelen voor een bepaalde markt worden de middelen anders ingezet.

Er is een overeenkomst tussen alle co-promotoren over de besteding van de middelen voor promotiecampagnes in 2005. In het voorjaar zullen de gesprekken worden voortgezet.

Mijnheer Sintobin, u hebt het over artikels inzake de Belgische markt. Ik wil dit enigszins nuanceren. Ik verwijs in mijn antwoord naar de Vlaamse kust. U spreekt over de Belgische toeristische markt. Die is hier echter niet aan de orde en valt dus buiten mijn bevoegdheid. Ik veronderstel dat u geen voorstander bent van een herfederalisering.

Als we spreken over de kust, hebben we het niet over de benadering van het Verenigd Koninkrijk inzake onze andere hoofdproducten. Die worden in het buitenland ook sterk gepromoot. De kunststeden mogen dan wel heel belangrijk zijn, maar ze vallen buiten het bestek van deze vraag.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Wij blijven het belangrijk vinden dat Toerisme Vlaanderen in goede banen worden geleid. Daar moet dringend werk van worden gemaakt. Dat is een van onze prioriteiten.

Mijnheer de minister, inzake het strategisch kustplan moeten we rekening houden met de economische omwentelingen. Er zijn dus regelmatig wijzigingen mogelijk. We zullen dan ook wat meer flexibiliteit aan de dag moeten leggen. Dat plan dateert van 2002, maar intussen is het al 2005. De economische markt heeft, net al bij ons, ook in de ons omringende landen een evolutie gekend.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het strategisch plan is niet onveranderlijk maar kan ook niet om de haverklap worden gewijzigd. Dat betekent echter niet dat Toerisme Vlaanderen in een carcan zit of niet flexibel is. Toerisme Vlaanderen past zijn methodes permanent aan aan de wijzigende omstandigheden en nieuwe trends. Toerisme Vlaanderen meet ook voortdurend de resultaten van de diverse acties.

Wat het Verenigd Koninkrijk betreft, is het evident dat er andere klemtonen worden gelegd. Zo is er ook het Battlefield-toerisme in de Westhoek en Ieper. We moeten het geheel beschouwen en ons niet focussen op de benadering van het Verenigd Koninkrijk.

Bij een gelijkmatige verdeling van de middelen voor promotie van de Vlaamse kust in heel Europa, zullen er weinig nieuwe mensen worden agetrokken. Er moeten dus keuzes worden gemaakt.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Ik heb het niet alleen over de Britse markt, maar ook over de Franse, Waalse en Brusselse markt. Ik weet waarop de Britse markt toegespitst is. De kustburgemeesters proberen de klanten die ze nu hebben te behouden. Ze zoeken economisch profijt waar dat te vinden is.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Het is logisch dat binnen Westtoer en Toerisme Vlaanderen deskundigen aan het werk zijn. Ik ben ervan overtuigd dat er onderling voldoende contact en overleg is. Als er wordt gefreeweeld, is dat omdat er geen beheersovereenkomst is. Mijnheer de minister, hoe zit het met de timing inzake die beheersovereenkomst met Toerisme Vlaanderen?

Het strategisch plan dateert van 2002. Intussen is het 2005. Aangezien de toeristische markt is geëvolueerd, lijkt een aanpassing aangewezen. Er is dan ook enige flexibiliteit vereist.

Wanneer loopt het strategisch plan af?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het strategisch plan loopt tot 2006. Hoewel dat plan niet voortdurend kan worden bijgesteld, betekent dit niet dat het een

Bourgeois

statisch en onveranderlijk gegeven is. Het is evident dat Toerisme Vlaanderen inspeelt op nieuwe trends en situaties.

Er is nog geen einddatum vastgelegd voor de beheersovereenkomst. We zijn daar op dit moment volop mee bezig.

Uiteraard is het zo dat het strategisch plan moet worden bijgewerkt. Ondanks de afspraak in het kerntakendebat dat het binnenland – Brussel, Wallonië en Vlaanderen – een hoofdopdracht voor Westtoer is, draagt Toerisme Vlaanderen nog altijd meer bij tot de promotie van de kust in het binnenland dan Westtoer zelf.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de gevolgen van de Bolkestein-richtlijn voor Vlaamse reisbureaus

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sintobin tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de gevolgen van de Bolkestein-richtlijn voor Vlaamse reisbureaus.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Bolkestein-richtlijn houdt concreet in dat bedrijven uit om het even welke EU-lidstaat die in een andere lidstaat opdrachten uitvoeren, niet langer de wetten van die laatste lidstaat moeten naleven maar onderworpen blijven aan de wetgeving van het eigen land. Dit zal voor bepaalde sectoren een weerslag hebben op de kwaliteit.

De Vlaamse Regering vindt dat de nodige aandacht moet worden besteed aan de Bolkestein-richtlijn die potentieel een rechtstreekse impact kan hebben op de toeristische dienstverlening, meer bepaald op de Vlaamse reisbureaus. Zij vrezen dat vooral Nederlanders de Vlaamse markt makkelijk zullen kunnen aanvallen. De vergunningsplicht die in Nederland

blijkbaar niet bestaat, zou vervallen. De Nederlandse reisagenten zouden in Vlaanderen ook niet onderworpen zijn aan de voorwaarden van beroepsbekwaamheid. Ook de verplichte borg bij Toerisme Vlaanderen zou voor hen niet gelden.

Indien Nederlandse reisbureaus zich effectief in Vlaanderen zouden komen vestigen, zou dit ernstige gevolgen kunnen hebben voor de Vlaamse reisbureaus.

Mijnheer de minister, klopt de interpretatie van sommige reisbureaus inzake de Bolkestein-richtlijn? Is de bezorgdheid van de sector over de mogelijke komst van Nederlandse reisbureaus terecht? Bent u het ermee eens dat deze richtlijn nadelige gevolgen kan hebben voor de Vlaamse reisbureaus? Welke initiatieven kunt u nemen om de sector te beschermen?

Bij de bespreking van de beleidsnota Toerisme hebt u verklaard dat het probleem van de verouderde reisbureauwet steeds acuter wordt. Zowel de juridische als de sociaal-economische aspecten moeten grondig worden onderzocht om een nieuwe en realiseerbaar beleidsinitiatief mogelijk te maken. Is hier al een evolutie merkbaar?

De heer Johan Verstreken: Ik wil hier toch even opmerken dat ik reeds op 22 oktober 2004 een schriftelijke vraag heb ingediend over hetzelfde onderwerp. Ik heb daarop ondertussen overigens ook reeds antwoord gekregen van de minister, maar het antwoord is nog niet gepubliceerd.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het voorstel van dienstenrichtlijn, meestal Bolkestein-richtlijn genoemd, heeft als doel te komen tot een interne Europese markt van dienstverlening en te leiden tot administratieve vereenvoudiging en meer rechtszekerheid. Deze doelstellingen worden in Vlaanderen, ook door de voltallige Vlaamse Regering, heel breed gedragen.

Zoals terecht wordt opgemerkt, rijzen er bij de implementatie van dit principe ook heel wat vragen en problemen. Er zijn onder meer implicaties voor de sociale sector, de bouw, enzovoort. De mogelijke implicaties van de Bolkestein-richtlijn voor de Vlaamse toeristische sector spitsen zich toe op de Vlaamse reisindustrie. Dat zijn voornamelijk au-

Bourgeois

tocarbedrijven, reisbureaus en touroperators, namelijk de sectoren die actief zijn in het uitgaand toerisme, en de toeristische gidsen en reisleiders.

Ik gaf reeds grotendeels toelichting bij deze problematiek in mijn antwoord op de schriftelijke vraag van de heer Verstreken van 22 oktober 2004. Centraal in het debat staat de analyse van de mogelijke gevolgen van de invoering van het oorspronglandbeginsel. De ontwerprichtlijn-Bolkestein zou er onder meer toe leiden dat een reisbureau of touroperator uit een andere Europese lidstaat zonder meer in Vlaanderen en Brussel actief kan worden en niet meer aan de Vlaamse vereisten van beroepsbekwaamheid en solvabiliteit – dat zijn kapitaal en borgtocht – moet voldoen. De reglementering van het land van oorsprong zou gelden. In diverse lidstaten bestaat er echter geen specifieke reglementering op reisbureaus en touroperators zodat het oorspronglandbeginsel in deze gevallen niet eens betekenis heeft.

Op 1 oktober 2004 bepaalde de Vlaamse Regering haar standpunt over het voorstel van dienstenrichtlijn. We hebben niet gewacht op vragen uit het parlement – u stelt natuurlijk terecht vragen –, maar we hebben gedaan wat we moesten doen en geanticipeerd op een en ander. We hebben ons standpunt nog verfijnd op 12 november. We hebben ons dan uitgesproken over de vereisten voor beroepskwalificaties. Onze vereisten voor beroepskwalificaties, vergunningenstelsels, kwaliteitscertificaten en erkenningsregels voor onder meer de diensten van arbeidsbemiddeling, energiediensten en toeristische beroepen moeten behouden blijven na de invoering van het oorspronglandbeginsel.

We gaan ervan uit dat de eenmaking van de markt een goede zaak is, maar er kunnen zich twee problemen voordoen. Het eerste is het probleem van deloyale concurrentie. Onze ondernemingen kunnen concurrentie krijgen van ondernemingen die niet voldoen aan elementaire beroepskwalificaties. Ze mogen hier opereren zonder garantie van dezelfde kwaliteit van het werk of van borgstelling en dergelijke. Dat leidt tot een verstoring van de markt.

Het tweede probleem is dat een consument die een contract afsluit met dergelijke onderneming, dezelfde garanties moet krijgen als bij Vlaamse bedrijven. Dat is niet evident. Er kunnen zeker cowboys verschijnen op de markt.

De Bolkestein-richtlijn omvat het eenloketprincipe. De Vlaamse bevoegdheid voor Toerisme wordt daarmee genegeerd. Het zou volstaan om een federaal toegangsloket te vinden om onze reglementering en het vergunningenstelsel te ontwijken. We vragen dus dat onze wetgeving blijft gelden.

De analyse van, onder meer, de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus, de VVR, over de Bolkesteinrichtlijn is niet onterecht. Nederlandse reisbureaus zijn echter al geruime tijd actief op de Vlaamse reismarkt, namelijk via de verkoop op afstand via internet, reclameadvertenties, en dergelijke. Tevens zijn er al zusterbedrijven van Nederlandse reisbureaus gevestigd in Vlaanderen. Deze voldoen aan de vigerende reisbureauwet en beschikken over de vereiste vergunning die door Toerisme Vlaanderen wordt afgeleverd.

Zoals ik al zei, is de Vlaamse Regering van mening dat een ongenueanceerde handhaving van het ontwerp van dienstenrichtlijn inderdaad vragen oproept en nadelige gevolgen kan hebben voor, onder meer, de toeristische industrie. Dit geldt zowel op het niveau van de ondernemingen als van de consumenten.

Naast het actief volgen door de Vlaamse Regering van de ontwikkelingen ten gevolge van het ontwerp van Europese dienstenrichtlijn, wil ik via mijn beleid ook werk maken van een verbetering en bevordering van de kwaliteit van de dienstenverstrekking van de Vlaamse reisbureaus. Dit komt bovenop het bewerkstelligen van een administratieve lastenvermindering én het opzetten van een correct handhavingsbeleid.

Ik geef Toerisme Vlaanderen dit voorjaar nog opdracht een beleidsvoorbereidende sociaal-economische sectorstudie te starten, met het oog op de modernisering en actualisering van het statuut van de reisbureaus. De huidige reisbureauwet dateert van 1965 en vraagt om actualisering en aanpassing aan de noden van vandaag zoals specialisering binnen de reisindustrie en de opkomst van internet.

In de mate van het mogelijke zal ik op Europees niveau aandacht vragen voor deze aangelegenheid. Ik neem aan dat elk van ons dat binnen zijn partij doet. Het debat werd al gevoerd in het Europees Parlement en er werden heel wat opmerkingen geformuleerd. Ik heb begrepen dat de Europese Commissie haar huiswerk

Bourgeois

moet overdoen. Heel wat landen hebben voor andere domeinen, voor media bijvoorbeeld, aandacht gevraagd. Ik heb de Franse minister van Toerisme, de heer Bertrand, ontmoet. Ik heb dit punt bij hem aangekaart. Dat is mijn taak. Hoe meer we daarover praten, hoe meer kans dat diverse Europese landen aandacht vragen voor de zaak. Zonder euforisch te worden, vermoed ik dat er een ernstige kans bestaat dat er een bijsturing van de ontwerp-richtlijn komt. De reacties zijn nogal eenduidig.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het opleggen van een gedragscode aan websites van touroperators

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verstreken tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het opleggen van een gedragscode aan websites van touroperators.

De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, uit de statistieken blijkt dat de Belgen het afgelopen jaar veel gereisd hebben. Dat gaat in stijgende lijn. De vereniging ABTO, de Association of Belgian Touroperators, die de touroperators vertegenwoordigt, is tevreden. Het aantal boekingen van vliegvakanties het afgelopen jaar is met 6,4 percent toegenomen. Tijdens de zomer werden zelfs 7,3 percent meer reservaties gemaakt bij touroperators. Volgens ABTO zijn nooit zoveel Belgen met een touroperator op vakantie gegaan.

Omdat de concurrentie tussen de touroperators bikkelhard is, moeten zij alle mogelijke verkoopkanalen aanboren om hun producten op de meest aantrekkelijke wijze aan te bieden. Aangezien steeds meer mensen hun reis via internet boeken

– het is goedkoper, er zijn geen dossierkosten – is internet als nieuwste verkoopmiddel hét kanaal bij uitstek om nieuwe klanten te lokken. Ook steeds meer hotels richten zich via internet rechtstreeks tot de klant. Op het vlak van klantvriendelijkheid is dit in orde.

Maar de virtuele reisagentschappen en vervoersmaatschappijen zoals Ryanair bieden ook extra diensten aan via hun website. Op zich is dat positief, maar de ervaring leert dat daar addertjes onder het gras schuilen. Volgens de heer Desmet, de executive vice-president van Thomas Cook, zal 25 tot 30 percent van de klassieke reisagenten de komende jaren verdwijnen. Ze worden vervangen door een nieuw soort tussenpersonen die hun diensten via internet aanbieden. In de Metro van woensdag 15 december 2004 las ik dat ABTO aan de websites van touroperators een gedragscode heeft opgelegd. Deze gedragscode moet garant staan voor kwaliteit. Ik weet dat er soms gesjoemeld wordt via internet. Op zich is zo'n code dus een goede zaak.

Bent u op de hoogte van deze gedragscode? Indien ja, wat is de inhoud ervan? Of moeten we bij ABTO aankloppen? Kunnen we de gedragscode inkijken voor deze wordt goedgekeurd? Bent u op de hoogte van andere maatregelen om de kwaliteit van de internetdiensten van touroperators, reisagentschappen en andere tussenpersonen die toeristische diensten aanbieden, te waarborgen?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Ik deel de bezorgdheid van de heer Verstreken. We kunnen deze evolutie echter niet stoppen. Dit is de tendens van de toekomst. We moeten hierop inspelen en het gebruik eenvoudiger en veiliger maken.

Ik las een interview met een van onze grote touroperatoren, de heer Van Moerkerke van Sunair, voormalig voorzitter van Toerisme Vlaanderen. Hij liet zich ooit ontvallen dat hij de de-federalisering van Toerisme betreunde. Dat leidde tot een enorme discussie. De heer Van Moerkerke heeft zijn bedrijf intussen verkocht en zich op de verzekering van reisboekingen via internet toegelegd. Het internetverkeer is een groeimarkt. Dat moet ons verheugen. Dit zorgt voor tewerkstelling, onder meer in de verzekeringsbranche. De consument kan beschermd worden tegen malafide operatoren op internet. De markt zoekt zelf een oplossing voor

Loones

zulke situaties. Dat wil niet zeggen dat de overheid niets moet doen natuurlijk.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil aansluiten bij de vraag van de heer Verstreken. We zullen niet ontkomen aan de tendens van het groeiend internetverkeer. Er wordt momenteel reeds veel aangeboden op het internet, in alle mogelijke sectoren en op alle mogelijke malafide wijzen. Dat is de realiteit, waarmee momenteel iedereen leeft. Mocht er een gedragscode worden opgesteld, dan zou die moeten worden verbonden aan het toekennen van een kwaliteitslabel aan bonafide bedrijven die hun diensten op het internet aanbieden. Die gedragscode moet immers worden verzekerd. Als dat gebeurt door een label, dan ben ik het ermee eens. Maar als hij door niets wordt verzekerd, dan heeft hij weinig zin.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, deze vraag heeft een grote actualiteitswaarde. De heer Loones verwees naar een interview waaruit blijkt dat de markt al inspeelt op bepaalde tendensen. Deze materie zal ons nog bezighouden. In mijn beleidsnota heb ik er al aandacht voor gehad.

Mijnheer Verstreken, net als u ben ik via de media ingelicht over het ABTO-initiatief. Navraag bij de vzw ABTO leert me dat er thans nog intern aan deze gedragscode wordt gewerkt en er dus nog geen definitieve versie van beschikbaar is. De ABTO komt tot de conclusie dat de reissector steeds meer moet inspelen op de kansen die het internet biedt. De organisatie formuleerde eind december het voorstellen om bij haar leden een internetgedragscode te lanceren, zodat de websites van deze ABTO-leden beantwoorden aan alle wettelijke vereisten. Het gaat dan veeleer over de federale wetgeving terzake, zoals de wet op de privacy, de elektronische handel en de handelspraktijken. Of iemand zijn product nu aanbiedt op het internet of op de klassieke wijze, in Vlaanderen blijft hij onderworpen aan hetzelfde vergunningstelsel. Het gaat hier vooral over correcte handelspraktijken.

Het doel van de code was eveneens de consument de nodige transparantie en garanties te bieden inzake financiële insolventie en het zich houden aan de reiswetgeving. Blijkbaar geeft dit immers aanleiding tot nieuwe marktontwikkelingen en productontwikkelingen.

U vroeg of de commissie inzage zal krijgen in de inhoud van de gedragscode voor die wordt goedgekeurd. Het betreft hier een initiatief van een beroepsvereniging, die de gedragscode wil invoeren bij het commercieel elektronisch optreden van haar leden. Het lijkt me logisch dat de besluitvorming over deze gedragscode zich uitsluitend situeert binnen die beroepsvereniging. Vanzelfsprekend zal het parlement later kennis kunnen nemen van dit initiatief. Wil het parlement terzake andere initiatieven nemen, dan kan het parlement dat zeker doen. We kunnen echter niet interfereren bij het vastleggen van interne gedragscodes. Het gaat niet over een wetgevend initiatief, het is geen wettelijke aangelegenheid waarvoor wij bevoegd zijn.

Ik heb geen weet van andere gelijkaardige maatregelen om de kwaliteit van internetdiensten bij touroperators, reisagentschappen en dergelijke meer te waarborgen. Wel heb ik de aandacht gevestigd op deze nieuwe tendens in mijn beleidsnota, namelijk in het hoofdstuk over de omgevingsanalyse: 'De penetratie van internet en zijn gebruik voor het boeken van toeristische diensten en producten zal blijven toenemen. Het vergelijken van bestemmingen en prijzen wordt voor de toerist veel eenvoudiger. Bovendien heeft de doe-het-zelftoerist de mogelijkheid om dankzij de nieuwe technologische ontwikkelingen zelf zijn vakantie samen te stellen.'

Deze tendens lijkt inderdaad niet te stuiten. Dat blijkt uit cijfers uit ons omringende landen. In het Verenigd Koninkrijk en Nederland gebeuren de boekingen al voor meer dan 50 percent via internet. Ook bij ons gaat het al over ongeveer 50 percent. Deze ontwikkeling brengt uitdagingen voor de consument met zich mee. Ze zorgt eventueel ook voor nieuwe verantwoordelijkheden voor de aanbieder ervan. Dat hebben we helaas kunnen vaststellen bij de tsunami-ramp: er was een verschil inzake opspoorbaarheid, garanties op terugkeer en verzekering naargelang toeristen hadden geboekt via internet of niet. Mijn Franse ambtsgeenoot heeft me daar gisteren nog over aangesproken, toen we het hadden over de Bolkestein-richtlijn.

Bourgeois

Er zouden minimale kwaliteits- en solvabiliteitsgaranties moeten zijn, en eventueel verzekeringsgaranties, als de mensen hun reis op die manier boeken. Het was een veel groter probleem om die mensen terug te vinden en te repatriëren dan degenen die op de klassieke wijze hadden geboekt. Dat zijn bijkomende aspecten waar de toerist niet altijd aan denkt wanneer hij gebruik maakt van deze heel gemakkelijke werkwijze.

Ongetwijfeld zal de markt daar een antwoord op moeten vinden. Een aantal reisbureaus en verenigingen zijn van plan stand te houden in de markt door bijkomende producten aan te bieden en in te spelen op niches. De markt zal daar zelf deels een antwoord op moeten vinden. Wij zullen moeten nagaan of we als decreetgever moeten zorgen voor een bepaalde reglementering. Ik vind echter dat we de reglementen niet moeten veranderen naar gelang de vraag of de boeking nu elektronisch of op klassieke wijze gebeurt. Daar moeten dezelfde fundamentele principes vooropstaan.

In uitvoering van mijn beleidsnota Toerisme plan ik een aantal initiatieven om binnen de sector van de reisbureaus en de touroperators na te gaan hoe integrale kwaliteitszorg op duurzame wijze ingang kan vinden, en vooral ook hoe dit het beste gebeurt. Hoe dan ook moet er worden begonnen met voorbereidend studiewerk terzake. Ik wil die oefening maken in samenspraak met de reissector, via de beroepsverenigingen uit de reisindustrie, en met de consumentenverenigingen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik dank u voor uw antwoord. Het verheugt me dat u die oefening wilt maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de reactie van de Vlaamse Regering op de tsunami in Zuid-Oost-Azië

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Poleyn tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de reactie van de Vlaamse Regering op de tsunami in Zuid-Oost-Azië.

Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, zoals u weet, heeft de tsunami van 26 december in de hele regio van Zuid-Oost-Azië heel wat mensen rechtstreeks en onrechtstreeks getroffen. Er is sprake van heel veel dodelijke slachtoffers, maar ook van gebroken gezinnen, verweesde kinderen, verdwenen dorpen en veel materiële schade.

Een dag later al hoorden we dat u zou trachten vanwege de Vlaamse Regering een toezegging van 500.000 euro te doen voor het getroffen gebied. Gezien het bedrag moet hiervoor een hele procedure worden gevolgd. Onder meer dankzij de inschakeling van de Vlaamse Infolijn en de televisiezenders, kwamen de gevoelens van solidariteit in Vlaanderen sterk naar boven en werden in het hele land allerlei fondsenwervende initiatieven genomen. U toonde hiermee uw betrokkenheid bij de ramp en tegelijk uw creativiteit als beleidsverantwoordelijke in Vlaanderen. Ik feliciteer u trouwens omdat u bestaande middelen zoals de Vlaamse Infolijn hebt gebruikt en geen nieuwe initiatieven hebt moeten opzetten.

We ondersteunen u ten volle. We zijn ook blij dat de oproep van CD&V aan de gsm-operatoren een vervolg heeft gekregen. Hebt u een stand van zaken rond de hulp van de Vlaamse Regering en de steun aan de initiatieven ten behoeve van de slachtoffers van de ramp? Tegelijk zijn we bekommerd over de vraag hoe de grote budgetten ter plaatse zullen worden verdeeld. Hoe zal men er in slagen om met buitenlandse fondsen te beantwoorden aan de heel lokale noden van wederopbouw en duurzame ontwikkeling? Het gaat dan over meer dan noodhulp. We hopen dat het lokale middenveld ter plaatse hierbij voldoende kan worden betrokken.

Poleyn

Kan deze ramp geen aanleiding vormen om een soort beleidsnota over noodhulp te ontwikkelen? In de vorige beleidsnota viel daarover eigenlijk weinig te lezen. Er was geen sprake van criteria of een draaiboek voor rampen dichtbij of veraf. Het lijkt me interessant om wat nu is gebeurd te evalueren en met de diverse actoren, zoals reisbureaus, reisorganisaties, universiteiten en ngo's, om de tafel te zitten en na te gaan hoe Vlaanderen een meerwaarde kan bieden in een dergelijk geval, in plaats van dat er wordt toegekeken op de versnippering.

Hoe staat het met de financiële steun van de Vlaamse Regering? Wanneer wordt die vrijgemaakt? Van welk budget is dat geld afkomstig? Hoe verloopt de praktische afhandeling met de organisaties? Kunnen de fondsen ook voor wederopbouw worden gebruikt? Welke partners aan Vlaamse zijde werden hierbij betrokken? Waren dat alleen de noodhulporganisaties, of ook organisaties die structurele contacten hebben met partners in het getroffen gebied? Hoe evalueert u de coördinatie van solidariteitsinitiatieven vanuit de Vlaamse Infolijn? Bent u het eens met de stelling dat ook andere conflicten en rampen soms meer media-aandacht en solidariteit verdienen? Zo ja, kunt u daar iets aan doen? Ik weet niet of u hierop concreet kunt antwoorden. Bent u het ermee eens dat dit een goede aanleiding vormt om wat meer te plannen inzake noodhulp? Bent u van plan iets te doen terzake?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me graag aan bij de vragen van mevrouw Poleyn. Het verband tussen media-aandacht en solidariteit werd hier misschien wel op zeer extreme wijze aangetoond. Hier vind ik dat een goede zaak. Het gaat immers over een van de grootste natuurrampen van de voorbije 200 jaar, hoor ik zeggen. Deze solidariteit, wereldwijd en in Vlaanderen in het bijzonder, vind ik dus wel fantastisch. Ze geeft me ook een warm gevoel in deze soms wat barre tijden. Ik wil, naar ik meen namens iedereen, mijn erkentelijkheid uitdrukken aan alle mensen die op welke wijze ook solidariteit aan de dag leggen.

Ik stel ook vast dat er samenwerking mogelijk is gebleken waar dit tot nu toe nooit kon en waar dit ook

in de toekomst zeer moeilijk zal zijn. Ik verwijs naar de televisiezenders die samen een benefietshow hebben gemaakt. Ook de radiozenders zullen vrijdag een hele dag samenwerken om de actie 12-12 tot een goed einde te brengen. Ook de gsm-operatoren hebben blijkbaar nu de handen in elkaar kunnen slaan. Dat geeft me een goed gevoel.

Ik ben ervan overtuigd dat die vormen van solidariteit wel deels de nood zullen lenigen, maar de menselijke ellende zullen we nooit wegnemen, hoeveel geld we ook bijeenzamelen. Ik wil dus even naar de toekomst kijken. Ik besef uiteraard dat we dit nooit zullen kunnen vermijden. Maar een beleidsnota over hoe we met noodhulp tewerk gaan wanneer er in de toekomst nog natuurrampen gebeuren, lijkt me zinvol. Ook voor situaties waarbij het gaat over gewetenloze conflicten waarbij geen mensenlevens wordt gespaard. Als daaraan dan toch een greintje media-aandacht wordt gegeven, is er meteen meer solidariteit. Hoe zou Vlaanderen dit in de toekomst zo gecoördineerd mogelijk kunnen aanpakken? Ik heb begrepen dat we de beleidsnota in de loop van februari plenair zullen bespreken. Misschien is dat het goede ogenblik om grondig van gedachten te wisselen over de vraag hoe we in de toekomst aan noodhulp willen doen. Ik sluit me dus aan bij de vraag van mevrouw Poleyn.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, collega's, wanneer we over het bedrag praten, kunnen we zeggen dat het tegelijkertijd om veel en om weinig geld gaat. In verhouding tot het budget voor ontwikkelingssamenwerking geven we veel geld, maar in vergelijking met de nood die moet worden gelenigd, geven we relatief weinig geld. Onze inspanning is bescheiden, maar dat betekent niet dat er geen inspanning is geweest.

We hebben hier te maken met een niet te voorziene extreme situatie. Het is ook de eerste keer dat we in de context van een Vlaams ontwikkelingsbeleid met zoiets worden geconfronteerd. Vandaar dat ik me afvraag hoe we in de toekomst noodhulp kunnen structureren. We moeten altijd op rampen voorbereid zijn, ook al hopen we dat er geen gebeuren.

Eens de eerste, emotionele fase van de noodhulp voorbij is, moeten we de vraag stellen hoe we kun-

Tavernier

nen bijdragen tot de wederopbouw, die zeker over een aantal jaren gespreid zal zijn. Wat denkt u in dat verband te ondernemen? Hoe zal de coördinatie met de andere overheden verlopen op Belgisch, Europees en mondiaal niveau?

Van overal stroomt er goedbedoelde hulp toe. Dat neemt echter niet weg dat er heel wat problemen zijn in de getroffen gebieden.

Dat er een golf van solidariteit is ontstaan, is goed, maar geeft tegelijkertijd ook een wrang gevoel. We weten immers dat er op andere plaatsen in de wereld ook noodsituaties zijn die heel wat minder media-aandacht krijgen en die niet het gevolg zijn van een natuurramp, maar die wel even schrijnend zijn. Toch wordt er weinig of niets aan gedaan omdat ze iets minder sympathiek klinken. Het is belangrijk dat een overheid probeert om daar wat meer aandacht voor te vragen en om daar iets aan te doen, hoe moeilijk dat ook is.

Iedereen die zich bezighoudt met fondsenwerving weet dat het heel moeilijk is om een structurele fondsenwerving voor elkaar te krijgen, maar in een emotionele golf is blijkbaar alles mogelijk. We moeten zeker ook op lange termijn denken en zorgen voor structurele oplossingen. We moeten dus ook langetermijnmiddelen ter beschikking stellen en hebben.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben mevrouw Poleyn dankbaar voor haar vraag. Over deze kwestie niet spreken in deze commissie zou spijtig zijn.

Ik sluit me aan bij wat er is gezegd over de solidariteitsgolf en over de gevoelens die daarmee gepaard gaan en dan vooral bij de positieve visie erop. Ontwikkelingssamenwerking in Vlaanderen komt immers hoofdzakelijk nog altijd neer op bewustmaking.

Bepaalde mensen in comités, die zich anders een beetje de verschoppelingen voelen van de actievoerders, zijn nu verheven tot de goden rond wie

alles draait. Deze uitspraak is niet ironisch bedoeld. Ook bepaalde gemeenteambtenaren die anders in een uithoekje zitten te werken, krijgen nu veel meer aandacht door gemeentelijke initiatieven om de mensen in de getroffen gebieden te helpen. Voor een aantal mensen is dat echt een opkikker.

We werken aan sensibilisering maar Vlaanderen is nog altijd niet bevoegd voor de grote brok Ontwikkelingssamenwerking. Vlaanderen staat nu wel op de kaart wat Ontwikkelingssamenwerking betreft. Ik ben u daarvoor dankbaar. Er is prachtig werk geleverd in vergelijking met de middelen en de bevoegdheden die we hebben.

We merken dat ook onze Franstalige landgenoten hun verantwoordelijkheid hebben opgenomen, zelfs nog beter dan wij. Ze hebben meer geld uitgetrokken voor noodhulp en ze hebben veel acties opgestart.

Ze nemen hun verantwoordelijkheid op. Hoe de Franstaligen hun beleid voeren is volledig hun zaak. Ik vind het essentieel dat ze ontwikkelingssamenwerking ook als een belangrijk beleidsdomein beschouwen. Ik vind verder ook dat de Belgische structuren ons belemmeren. Bepaalde ngo's en sommige politieke actoren denken dat we met Belgische ontwikkelingssamenwerking verder komen dan met geregionaliseerde, maar wat er nu gebeurt, is een argument voor meer gewestelijke en gemeenschapsbevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking.

U hebt een omzendbrief naar de gemeenten gestuurd in verband met hun acties. De brief was ook bedoeld om ze aan te sporen tot blijvende engagementen. We moeten ons convenantsbeleid ten opzichte van de prioritaire gebieden en de banden die gemeenten kunnen hebben met gemeenten in Zuid-Oost-Azië opnieuw bekijken.

Ik spreek nu wel een beetje als een bevoorrechte getuige omdat mijn gemeente in samenwerking met een gemeente in Frankrijk in de context van Europese financiering en van het programma Asia Urbs een waterzuiveringsproject in Thailand wil opstarten. Het project is nog niet goedgekeurd door Europa. Dergelijke banden tussen onze steden en gemeenten en steden en gemeenten in de getroffen gebieden moeten mogelijk zijn en moeten worden ondersteund.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk dat de media-aandacht die aan Zuid-Oost-Azië wordt besteed, wordt gestuurd door het aantal westerse vakantiegangers ter plaatse. Indien dezelfde ramp zou hebben plaatsgevonden in Oezbekistan of in een ander land waar geen enkele westerse vakantieganger aanwezig was, zou er veel minder aandacht en dus ook veel minder steun zijn geweest.

Mijnheer de minister, ik begrijp dat u maar een beperkt budget kunt uittrekken voor noodhulp. We kunnen inderdaad niet al onze buitenlandse hulp concentreren op Zuid-Oost-Azië. Op dit ogenblik vernemen we via de media welke hulp er toekomt. Artsen Zonder Grenzen heeft op een bepaald ogenblik zelfs gezegd over voldoende geld te beschikken. Kent u eigenlijk de structurele allocatie van uw noodhulp? Weet u waar die noodhulp naartoe gaat? Heeft ze een welbepaald doel?

Het aantal slachtoffers in Zuid-Oost-Azië zal waarschijnlijk oplopen tot 200.000, want het aantal stijgt elke dag. Ik vraag me echter af wat er moet gebeuren met de 800.000 slachtoffers in Somalië, waar geen westerse toeristen aanwezig zijn. In welke mate zullen Vlaanderen en de westerse wereld die mensen uit de nood te helpen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, de ramp die is gebeurd, is uitzonderlijk. Daarover zijn we het allemaal eens. Daarom was het ook verantwoord om uitzonderlijke maatregelen te nemen.

Ik verwijs voor een stand van zaken naar wat is meegedeeld in de Vlaamse Regering op 7 januari 2005. U bent daarvan op de hoogte. Ik zal er echter wat meer uitleg bij geven.

De Vlaamse Regering heeft beslist om een noodhulpbedrag toe te kennen van 500.000 euro. Dat is naar Vlaamse normen een uitzonderlijk bedrag. Het is de eerste keer dat zo'n hoog bedrag wordt uitgetrokken. Bepaalde mensen hebben gevraagd of we niet meer kunnen doen, maar in het totaal is er in de begroting 2005 zoals ieder jaar voorzien in een krediet van ongeveer 1,5 miljoen euro. Dat bedrag wordt gebruikt als er noodtoestanden zijn

of als er zich rampen hebben voorgedaan. Van dat bedrag houden we nu dus 1 miljoen euro over voor andere noodsituaties. Verschillende commissieleden hebben hier trouwens al aandacht gevraagd voor noodtoestanden elders in de wereld die minstens even erg zijn.

Ik geef een kort overzicht van de manier waarop dat bedrag werd gebruikt in 2004. Er is geld gegaan naar de door aardbevingen getroffen gebieden in Iran en in Marokko. Er is ook geld gegaan naar de Palestijnse gebieden, naar de overstromde gebieden in Bangladesh en naar het door een orkaan en overstroming getroffen Haïti. Er is bovendien geld gegeven aan Soedan, aan Congo en aan Mauritanië. Een volledig overzicht van de Vlaamse noodhulpdossiers van de afgelopen jaren werd reeds ter beschikking van de commissie gesteld naar aanleiding van de bespreking van de beleidsnota Buitenlands Beleid.

Dergelijke beslissingen worden genomen indien zich ergens een noodtoestand voordoet. Als minister van Buitenlandse Aangelegenheden beslis ik over de besteding van bedragen tot en met 150.000 euro. Deze kredieten zijn ingeschreven op de begroting voor Buitenlandse Aangelegenheden. Het is trouwens niet wenselijk om deze bedragen naar de begroting voor Ontwikkelingssamenwerking over te hevelen. Het is niet de bedoeling dit budget in de structurele ontwikkelingssamenwerking op te nemen. Over de besteding van bedragen hoger dan 150.000 euro, zoals hier het geval is, moet de Vlaamse Regering een beslissing nemen.

Dergelijke dossiers worden voorbereid door de ambtenaren van de administratie Buitenlandse Aangelegenheden. Ik wil deze ambtenaren trouwens danken voor hun medewerking. Tijdens de vakantieperiode hebben ze de mobilisaties helpen opzetten. Samen met het consortium Tsunami 12-12 hebben ze in een bijzonder snel tempo aan dit dossier gewerkt.

Het bedrag van 500.000 euro is onder vijf organisaties verdeeld. Rode Kruis Vlaanderen krijgt 157.500 euro. Handicap International krijgt 47.700 euro. Unicef krijgt 130.500 euro. Oxfam krijgt 52.200 euro. Caritas International krijgt 62.100 euro. Deze eerste schijf vertegenwoordigt in totaal 450.000 euro. Na het voorleggen van de nodige facturen zal het saldo worden uitbetaald. Dit is de gewone werkwijze. We vertrekken niet vanuit een zeker wantrouwen. Integendeel, de betrokken or

Bourgeois

organisaties leveren goed werk. Deze bona fide organisaties gaan professioneel te werk en hebben er geen probleem mee zich transparant op te stellen. De ngo's leggen trouwens steeds meer verantwoording af. Dit is een internationale tendens die zich bij alle hulpprogramma's aftekent.

De organisaties zullen de beschikbare middelen voor verschillende doeleinden aanwenden. Rode Kruis Vlaanderen zal het geld besteden aan het aankopen en het verdelen van hygiënepakketten. Handicap International wil mobiele ziekenhuizen opzetten in afgelegen gebieden. Unicef zal waterinstallaties bouwen en water en sanitaire kits uitdelen. Oxfam wil de nadruk op watervoorziening en op hygiëne leggen en zal hiertoe waterleidingen aanleggen en latrines bouwen. Caritas International zal voedsel, medicijnen en shelters ter beschikking van de getroffen bevolking stellen.

Er is me gevraagd de door de Vlaamse Regering uitgetrokken bedragen voor noodhulp met de Waalse inspanningen te vergelijken. Ik maak niet graag dergelijke vergelijkingen. We moeten ons hoeden voor een zekere vorm van opbod. Elke regering is verantwoordelijk voor haar eigen budget. Wij moeten ons budget besteden zoals wij denken het te moeten besteden. Ik stel vast dat het door ons uitgetrokken budget de nodige steun krijgt.

Wie een dergelijke vergelijking wil maken, mag trouwens niet vergeten dat de bijdrages van de gemeenten en de provincies nog niet zijn verrekend. Ik heb de gemeenten en de provincies schriftelijk twee vragen gesteld. Mijn eerste vraag is om zelf geld in het noodfonds te storten. De massale reactie op deze oproep zou makkelijk meer dan 500.000 euro kunnen opleveren. Indien 100 gemeenten 5.000 euro storten, valt dit bedrag makkelijk te bereiken. Kleinere gemeenten storten momenteel al snel 2.500 euro. Sommigen geven zelfs meer. Middelgrote gemeenten geven eerder 5.000 euro. Enkele relatief kleine steden hebben zelfs al bedragen rond 25.000 euro gestort. Op lokaal en provinciaal vlak wordt alvast sterk gemobiliseerd. Mijn tweede vraag betreft het opzetten van eigen acties. Ik heb de gemeenten gevraagd hun eigen Noord-Zuid-ambtenaren, hun informatieambtenaren en hun eigen organisaties te gebruiken om acties op te zetten, te coördineren en te ondersteunen. Dit verloopt zeer goed.

De Waalse overheid heeft twee getallen naar voren geschoven. Het eerste getal betreft de bijdrage van de Waalse overheid. Het tweede getal slaat op de Waalse gemeenten en provincies. In Vlaanderen is dit laatste getal nog niet bekend. Ik blijf er trouwens bij dat dit niet zo belangrijk is. We mogen dergelijke vergelijkingen niet gebruiken om ons zelf op de borst te kloppen.

Wat de fondsenwerving zelf betreft, is de door ons opgezette actie Tsunami 12-12 er op korte tijd in geslaagd Vlaanderen te mobiliseren. Ik heb de media hierbij betrokken. Dit heeft niets te maken met het feit dat ik minister van Media ben. Ik ben hierbij vertrokken vanuit mijn bevoegdheden als minister van Buitenlandse Aangelegenheden en van Ontwikkelingssamenwerking.

Het is niet zo evident de twee grote televisiezenders in Vlaanderen tot een samenwerking te bewegen. Aangezien de pax media niet langer bestaat, is het een groot succes dat we beide zenders rond één enkel project hebben kunnen verzamelen. Bovendien zal ook worden samengewerkt met de regionale zenders en met de nationale, regionale en lokale radiozenders.

De geschreven pers werkt overigens ook mee aan onze projecten. Alle uitgevers hebben toegezegd op 14 januari 2005 gratis advertenties te plaatsen om de bevolking op die dag massaal te mobiliseren. In deze eeuw moeten we gebruik maken van de moderne communicatiemiddelen. Het inschakelen van onze eigen infolijn biedt in dit opzicht een aanzienlijke meerwaarde en wordt door de ngo's sterk geapprecieerd. Aangezien we niet over een draaiboek beschikken, moeten we gedeeltelijk improviseren. Het gebruik van de infolijn biedt ons de gelegenheid om zoveel mogelijk gegevens te verzamelen over de initiatieven die worden genomen en biedt mensen de kans vragen te stellen, informatie te verkrijgen en in te spelen op reeds genomen initiatieven. Heel wat mensen bellen ons met de vraag wat ze precies kunnen doen. Zij krijgen onmiddellijk te horen of in hun eigen gemeente reeds een actie wordt ondernomen. Indien dit niet het geval blijkt te zijn, krijgen ze de nodige informatie om zelf een initiatief te nemen.

We hopen uiteraard dat het een groot succes wordt. Er zijn al duizenden telefoontjes binnengelopen. De recentste cijfergegevens heb ik niet opgevraagd, maar ik denk dat we ondertussen al ongeveer 5.000 reacties hebben gekregen en dat al

Bourgeois

ongeveer 2.000 afzonderlijke initiatieven zijn genomen. Vorige week, toen ik het antwoord op deze vraag om uitleg heb voorbereid, waren reeds 1.700 acties aangekondigd.

We zitten met het voordeel dat al deze acties worden ondersteund. We hebben een duidelijk zicht op wat er zal gebeuren. De ngo's zorgen voor de nodige inhoudelijke ondersteuning. Alle initiatieven kunnen op dergelijke bijstand rekenen. We hebben een script opgesteld, zodat alle vraagstellers dezelfde antwoorden krijgen. Dit script wordt natuurlijk aangepast aan de nieuwe vragen die ons bereiken.

Ik ben de mensen die zich hiervoor inzetten bijzonder dankbaar. Ik ben blij dat hun inzet ook hier aandacht krijgt. Het gaat om mensen die hun vakantie hebben onderbroken om zich hiervoor in te zetten. Gisteren en eergisteren hebben ambtenaren de infolijn bemand. Dit is niet evident. Ik heb de ambtenaren opgeroepen om de infolijn ook op 14 januari 2005 te versterken. Ik denk dat we over zeer veel vrijwilligers zullen beschikken om de telefoonlijnen tot middernacht, of misschien zelfs nog later, te bemannen. We zullen allicht 500 tot 700 operatoren nodig hebben om alle telefoons te bedienen, om alle vragen te beantwoorden, om de hele operatie te coördineren en om alle informatie naar het Kursaal van Oostende door te sturen.

We mogen het grote evenement in het Kursaal van Oostende overigens niet als het slot van alle acties beschouwen. Verschillende acties zullen tot na 14 januari 2005 blijven doorlopen. Het bedrag dat tijdens het slotevenement zal worden gepresenteerd, zal dan ook niet echt een eindresultaat vertegenwoordigen.

Er is me daarnet ook gevraagd hoe de beschikbare middelen zullen worden aangewend. Zoals de heer Vrancken terecht heeft opgemerkt, heeft Artsen zonder Grenzen laten weten voor de eigen operaties reeds over voldoende middelen te beschikken. Ik vind het bijzonder goed dat de communicatie hierover op een eerlijke wijze verloopt. Dit betekent evenwel niet dat er reeds voldoende fondsen zijn geworven. Artsen zonder Grenzen heeft een zeer specifieke werking en verstrekt enkel medische noodhulp op het terrein. Voor de korte duur van hun eigen operaties beschikken ze reeds over vol-

doende middelen. Het siert hen dat ze dit zelf naar buiten brengen.

Het is evenwel duidelijk dat de andere ngo's nog niet over voldoende middelen beschikken. Deze ngo's hebben zich geëngageerd om zich niet tot de eerste noodhulp te beperken. Zij willen op middellange termijn werken. Zo heeft Unicef pakketten samengesteld om in onderwijs te voorzien op die plaatsen waar scholen of leerkrachten zijn verdwenen. In afwachting van de heropbouw van de infrastructuur zal de nood ontzettend hoog blijven.

De eerste inspanningen moeten zich natuurlijk op medisch en op hygiënisch vlak situeren. De ngo's moeten in tenten, voedselpakketten, inentingen en zuiver water voorzien. Op middellange termijn moet de beschikbaarheid van zuiver water resulteren in een stopzetting van de waterbedelingen. Ze moeten tevens in essentiële medische dienstverlening voorzien en het verstrekken van onderwijs weer mogelijk maken.

Hierop zal de grote opdracht volgen alles volledig weer op te bouwen. Het gaat hier om hele dorpen en om infrastructuurvoorzieningen als scholen en ziekenhuizen. De ngo's hebben zich geëngageerd om hun inzet niet tot enkele weken of maanden te beperken. Alle ngo's zijn ingegaan op mijn uitdrukkelijke vraag om hierover met ons te communiceren. Deze terugkoppeling is niet het gevolg van een zeker wantrouwen. Ik heb het volste vertrouwen in de betrokken organisaties.

Deze organisaties kunnen het zich trouwens niet veroorloven om niet correct te handelen. Het gaat hier om internationale spelers. Indien ze zich niet aan hun woord houden, verliezen ze hun credibiliteit. Het is uiteraard niet hun bedoeling in een dergelijke situatie terecht te komen.

Ik vind het belangrijk voor alle mensen die nu fondsen werven en allerlei acties ondernemen dat in de nodige opvolging wordt voorzien. De ngo's hebben zich geëngageerd om hiervoor te zorgen.

De Vlaamse Regering heeft de vraag gekregen of ze uiteindelijk nog meer dan 500.000 euro zal besteden. Na overleg hebben we besloten de situatie over enkele maanden opnieuw te onderzoeken. Op dat ogenblik zullen we nagaan of we nog in structurele ondersteuning moeten voorzien. Deze ondersteuning kan uit noodhulp bestaan, maar

Bourgeois

kan ook in het licht van de ontwikkelingssamenwerking worden gezien. De fondsen die nu worden verzameld, zullen onmiddellijk aan noodhulp worden besteed. Hoewel het enigszins onderkoeld kan klinken, zullen we dus pas over enkele maanden, na een evaluatie van de situatie, over de aanwending van bijkomende middelen beslissen.

We mogen niet in een emotionele bui vervallen. Het gaat hier niet om een opbod tussen ons en onze buurlanden. Dit lijkt me geen beredeneerde houding. Bovendien zou deze houding waarschijnlijk niet de gewenste resultaten opleveren.

Mijns inziens zou de VN voor de internationale coördinatie moeten instaan. Een aantal grote landen treden zelf op. In sommige gevallen is dit nodig. De VS hebben hun leger ingezet om noodhulpgoederen ter plekke te brengen. Eigenlijk zou dit multilateraal moeten gebeuren en zou het verstreken van noodhulp op een bepaalde manier moeten worden gecoördineerd. Als kleine speler kan Vlaanderen hier natuurlijk enkel voor pleiten. Ik heb trouwens de indruk dat die coördinatie op het terrein stilaan totstandkomt. Het is logisch dat dit de eerste paar dagen en weken bijzonder moeilijk is, want er heerst een grote chaos. Het zal allicht nog een tijdje duren voor de lijnen duidelijk worden uitgetekend.

Diverse sprekers hebben het hier over de rol van de media gehad. Volgens hen heeft de vrijgevigheid en de solidariteit van de mensen veel met de media-aandacht te maken. De heer Vrancken gaat zelfs nog een stap verder: volgens hem speelt de toeristische bekendheid van de getroffen streek een grote rol. Heel wat mensen kennen deze streek en zijn reeds ter plekke geweest.

Ik wil uiteraard niet ontkennen dat de media-aandacht een rol speelt. In 1976 zijn in China 600.000 doden gevallen. Deze ramp is gedurende enkele dagen in het nieuws geweest, maar is daarna stilaan vergeten. In 1970 zijn in Bangladesh 500.000 doden gevallen. Verschillende vergelijkbare rampen hebben niet tot een grote golf van solidariteit geleid. Dit betekent niet dat we ons hier negatief over moeten uitlaten. Het is een goede zaak dat de media-aandacht voor de grote nood in de getroffen streek een langdurige solidariteitsactie mee op gang trekt.

Ik weet tot welke bedenkingen dit standpunt leidt. Er is op verschillende plaatsen in de wereld structurele armoede. Oorlog en natuurrampen leiden ook elders tot heel wat miserie. Het is bijzonder jammer dat de media geen golven van solidariteit met die slachtoffers teweegbrengen. Dit hoeft ons evenwel niet te beletten een goed gevoel te hebben bij de solidariteit die momenteel totstandkomt. De Vlaamse gemeenschap heeft dit nodig in een tijd van individualisering. Ik heb ook heel bewust geprobeerd om de media daarbij in te schakelen.

Met betrekking tot een beleidsnota inzake noodhulp wil ik een onderscheid maken. Het lijkt me niet nodig een beleidsnota op te stellen over de noodhulp die de overheid verstrekt. Het is immers heel moeilijk om daar vooraf criteria in vast te leggen. Dat gebeurt trouwens niet met de losse pols. Zo wordt bijvoorbeeld noodhulp verstrekt bij natuurrampen. Er is echter ook noodhulp verleend aan de Palestijnse gebieden waar andere oorzaken hebben geleid tot een noodsituatie.

Wij geven altijd noodhulp aan ngo's die actief zijn op het terrein en die ervoor kunnen zorgen dat die hulp op de juiste plaats terecht komt. Die ngo's leggen daarover verantwoording af.

Op basis van de ervaring die we nu opdoen, wil ik een soort draaiboek opmaken inzake sensibilisering en de organisatie van noodhulp. Het is de bedoeling de bevolking recurrent te mobiliseren over het Noord-Zuidthema en solidariteit. Die uitdaging moeten we aangaan. Samen met de media, de gemeenten en provincies, de Vlaamse overheid, de ngo's, de Vlaamse Infolijn en de vele tientallen verenigingen en individuele acties wil ik een recurrente mobilisatie tot stand brengen. Een dergelijke solidariteit geeft aanleiding tot een gemeenschapsgevoel binnen de Vlaamse gemeenschap.

Tot slot hoop ik dat de wereldwijde solidariteit een Witte Mars is voor structurele hervormingen. De ontwikkelingsbijdragen moeten drastisch worden verhoogd. Uit de massale reacties blijkt dat mensen dit een belangrijk thema vinden. We moeten gebruik maken van zulke momenten om een stroomversnelling te creëren. Tijdens de bespreking van de beleidsnota hebben heel wat collega's gepleit voor grotere impulsen waardoor de armoede in de wereld sneller kan worden afgebouwd.

Ik hoop dat wereldwijd een actie op gang komt. De actie 'Make poverty history' was al gelanceerd

Bourgeois

in het Verenigd Koninkrijk voor de tsunamiramp. Het lijkt me nu het aangewezen moment om iedereen rond zo'n actie te mobiliseren. Op die manier kan het armoedeprobleem structureel worden aangepakt.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord.

U hebt echter niet geantwoord op de vraag over de samenwerking tussen de verschillende overheden.

Ik ben heel tevreden met uw laatste opmerking. Ik hoop dat u waar mogelijk zult proberen de link te leggen tussen de huidige gebeurtenissen en de structurele oproep tot het bannen van de armoede uit de wereld.

Als u het hebt over de ngo's, bedoelt u dan enkel de noodhulp-ngo's of de ngo's die meer op structurele basis werken?

Tot slot lijkt het me een goed idee om over een aantal maanden de verschillende actoren die zijn betrokken bij de noodhulp uit te nodigen op een hoorzitting. Zij kunnen dan vertellen wat ze precies hebben gedaan en wat in de toekomst anders kan. Ook de administratie en de reisorganisaties kunnen daarbij worden betrokken.

De voorzitter: Het lijkt me geen probleem om in deze commissie een hoorzitting te organiseren waarbij de vertegenwoordigers van de verschillende hulporganisaties worden uitgenodigd om een evaluatie te geven over wat er met die noodhulp is gebeurd en waar er nog hulp nodig is.

Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Wat de samenwerking tussen de verschillende overheden betreft, heb ik gewezen op de oproep die we hebben gelanceerd aan de gemeenten en provincies. Die samenwerking verloopt trouwens optimaal.

Er bestaat geen verdere samenwerking met de federale overheid, maar dat lijkt me geen probleem. Wij mobiliseren de bevolking en verlenen steun, net als de federale overheid. Die steun komt in handen

van de ngo's, tenzij de federale overheid een aantal projecten rechtstreeks financiert. Waar overlappingen mogelijk zijn, zorgen we via de Vlaamse Infolijn voor een eventuele doorschakeling.

Een recurrente actie moet worden gevoerd met alle mogelijke partners, niet alleen met noodhulporganisaties.

Wat de structurele verhoging van de middelen betreft, zullen wij zelf verantwoordelijk worden bij de uitvoering van het Lambermontakkoord. Ik hoop dat er in dit parlement, met of zonder de uitvoering van het Lambermontakkoord, voldoende draagkracht zal zijn voor een verhoging van de budgetten. Vanaf 2007, op het moment dat de grootste budgettaire noodsituatie is verdwenen, moeten we het Vlaams budget voor ontwikkelings-samenwerking verhogen, los van de uitvoering van het Lambermontakkoord.

Wat uw voorstel voor een hoorzitting betreft, meen ik dat de ngo's daar met plezier zullen op ingaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de pier in Blankenberge

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sintobin tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de pier in Blankenberge.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de pier van Blankenberge is een van de grote landmarks aan de Vlaamse kust of wordt ten minste als dusdanig voorgesteld. Momenteel is hier nog bezwaarlijk sprake van. Het dossier van de pier heeft al een lange en bewogen geschiedenis achter de rug.

Ten behoeve van de commissie is een beknopte historische toelichting hier zeker op haar plaats. In de jaren negentig besliste het stadsbestuur van Blankenberge, de eigenaar van de pier, terecht dat

Sintobin

de pier dringend aan restauratie en revitalisering toe was. Vooraleer de stad besliste tot de eigenlijke restauratie van het kopgebouw werd er tussen 1985 en 1995 reeds 120 miljoen Belgische frank geïnvesteerd in herstellingswerken aan de wandelweg, een wandelweg die nu al opnieuw aan het afbrokkelen is.

Het project tot restauratie en revitalisering werd in 1997 door Blankenberge ingediend bij de Vlaamse overheid voor subsidies in het kader van het Actieplan Kust 2002. In het kader van dit eerste Kustactieplan zou Blankenberge voor het project 135 miljoen Belgische frank krijgen. Het waterbouwkundig werk zou gefinancierd worden door de NV Dexia via een onroerende leasing. Via die leasing werd Dexia dus eigenlijk de bouwheer. De kostprijs van de renovatie werd aanvankelijk geraamd op 253 miljoen Belgische frank.

Eind 1998 werd beslist het project te wijzigen. De stad verliet het onmogelijk geworden plan van een evenementenplein aan de rotonde van de pier en koos ervoor de Europese, provinciale en Vlaamse subsidies te gebruiken voor het bouwen van een extra verdieping aan het kopgebouw en dit onder zeeniveau. Ondertussen was er ook een privé-investeerder aangetrokken die concessionaris werd van het kopgebouw. De pier zou vijf verschillende ruimtes krijgen. Onder water moest een dynamische cinema komen, op zeeniveau zou de wereld van de miniatuurtrein worden uitgebeeld en rond de koepel zou een permanent wisselende tentoonstelling komen uit de verzameling van een fervente miniatuurtreinverzamelaar. Deze beslissingen zouden leiden tot heel wat bouwkundige ellende en meerkosten.

Nadat in 1999 de werken aan het gebouw startten, werd al vlug duidelijk dat de totale kostprijs van het project verdubbelde. De stad kreeg financieel zeer moeilijk zicht en greep op de steeds wijzigende situatie. Op last van de toenmalige Vlaamse minister van Toerisme werd in mei 2000 een onderzoek bevolen naar de oorzaken van de hoog oplopende kostprijsverhoging van het onderdeel werken aan het kopgebouw, zowel onder- als bovenstructuur. De minister wilde de pier zelfs niet weerhouden in de eerste schijf van het Kustactieplan II zonder financiële duidelijkheid. De minister wilde bovendien eerst zeker zijn dat de pier uitstraling zou kun-

nen geven aan de gehele kust, conform de filosofie van het tweede Kustactieplan.

De conclusies van het onderzoek, gedateerd 29 december 2000, stelden dat het een technisch zeer moeilijk bouwproject betrof dat vanaf het begin projectmatig verkeerd werd aangepakt. Er was dringend nood aan een projectmatige aanpak door de diverse overheden en een beleidsmatige coördinatie via het afsluiten van een overeenkomst tussen de stad Blankenberge, de Vlaamse overheid en de provincie West-Vlaanderen. De minister eiste dat er een projectsecretariaat en een speciale projectmanager zou komen. Het was immers duidelijk dat de stad de begeleiding en coördinatie niet langer alleen aankon. Op 26 april 2001 ondertekenden de minister, de provincie en de stad de samenwerkingsovereenkomst in het stadhuis. Dit betekende ook dat de Vlaamse overheid zich financieel zeer ver engageerde in dit project. Ik kom hier straks nog op terug.

Eind december 2001 kreeg de NV Train City dan ook nog de concessie over de rest van de pier, de 'wandeling' en de piergebouwtjes op de zeedijk. Bij het verwijderen van de damplaten rond de bouwwerf in de loop van 2002 bleek evenwel dat de golfslag het hele gebouw deed trillen. Er waren verstevigings- en herstellingswerken nodig. Dat betekende een bijkomend kostenplaatje van 1 miljoen euro. Deze trillingen hadden te maken met verkeerde concepties van het ontwerpbureau.

Op 20 juni 2003 werd de vernieuwde pier dan eindelijk geopend. De restauratie van de pier leidde echter hoe dan ook niet tot het gewenste resultaat en blijkbaar heeft de pier nog steeds te kampen met serieuze bouwkundige perikelen. De betonnen buitenwand vertoont duidelijk barsten, als gevolg van de trillingen die de constructie ondergaat als de zee met volle kracht op het beton inslaat. Onlangs nog heeft het stadsbestuur nog een duur bijkomend onderzoek naar de trillingsproblemen laten uitvoeren door de Universiteit Gent.

Halfweg 2004 werd de pier dan definitief beschermd als monument. Voor de stad Blankenberge betekent die definitieve bescherming alleszins een opluchting. Bij eventuele herstellingswerken in de toekomst, ik zou zelfs durven stellen 'meer dan waarschijnlijke' herstellingskosten gezien de huidige constructiefouten, zullen de meeste kosten gedragen worden door de Vlaamse overheid en de

Sintobin

Vlaamse belastingbetaler. Het is echter ook duidelijk dat de huidige toeristisch-recreatieve invulling of cultuurtoeristische invulling van de pier grote zorgen baart.

De exploiterende NV Pier Station erkent dat het project helemaal niet voldoet aan de verwachtingen waarvoor zij de schuld bij het stadsbestuur legt. Het treinmuseum is een flop geworden en de cafetaria-uitbater pakte ook al zijn biezen. Onlangs legde de exploiterende NV Train City de boeken neer. Al van bij de start rezen er vragen over de kwaliteit en de hoge kostprijs. Train City kreeg te weinig bezoekers over de vloer. Het Vlaams Belang heeft zich terecht altijd vragen gesteld bij deze invulling, die op geen enkele manier aansluit bij het kusttoerisme.

Via het Kustactieplan en via Toerisme Vlaanderen heeft de vorige minister van Toerisme meer dan 10 miljoen euro in dit project geïnvesteerd. De Vlaamse overheid financierde meer dan de helft van het kostenplaatje met gemeenschapsgeld. Nu blijkt dat zowel op technisch als op toeristisch vlak de pier de duurste flop van de Vlaamse kust is.

Bij de bespreking van de beleidsnota 2004-2009 bleek duidelijk dat ook Toerisme Vlaanderen uiterst bekommerd was over de teloorgang van een van de grootste toeristische attracties aan onze Vlaamse kust. Zowat iedereen in de commissie was het erover eens dat de Vlaamse overheid alle mogelijke inspanningen moet leveren om de pier van de ondergang te redden. 'De pier verdient beter' klonk het bij iedereen, ook bij de minister!

Mijnheer de minister, er zijn enorme budgetten van alle overheidsniveaus naar dit project gegaan. Stond Toerisme Vlaanderen volledig achter de toeristisch-inhoudelijke invulling van het project dat werd voorgesteld door de stad Blankenberge via de door haar gekozen concessionaris? Welke initiatieven kunt u nog nemen om de pier op toeristisch-recreatief vlak van de ondergang te redden? Kan de Vlaamse overheid die nagenoeg 10 miljoen euro in het project heeft geïnvesteerd, hierbij zomaar afzijdig blijven en deze beslissingen aan de stad Blankenberge overlaten? Zal Toerisme Vlaanderen hierbij ten minste een adviserende rol spelen? Iedereen pleit altijd voor zoveel mogelijk overleg. Moeten volgens u, mijnheer de minister, niet alle overheden en betrokkenen dringend samen aan

tafel gaan zitten om via structureel overleg oplossingen te zoeken?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Het is inderdaad schrijnend hoeveel belastinggeld daar verkwist werd. Ik betreur dat. CD&V heeft dat altijd betreurd. Met gezond verstand en vanuit het buikgevoel kon iedereen voorspellen dat het project een doodgeboren kind zou worden. Ik weet dat minister Bourgeois hierin absoluut geen schuld treft. Hij heeft dit dossier geërfd. We moeten uiterst waakzaam blijven opdat dergelijke toestanden in de toekomst niet meer voorkomen.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Die pier is een icoon van onze kust. We aanschouwen met droefenis hoe verkeerd het nu loopt. De uitbating was ook totaal beneden peil. Ik wil niet altijd kritiek leveren op het beleid van andere instanties en overheden, maar dit was bekoorlijker. De pier in Brighton, bijvoorbeeld, is wel een geslaagd project. We zouden deze troef moeten uitspelen. We hebben in ons gemeentelijk structuurplan opgenomen dat we eigenlijk aan de westkust ook zo'n pier zouden willen, maar met dat avontuur van Blankenberge komt die er wellicht niet. Die pier verdient beter.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de vraagsteller heeft in de inleiding tot zijn vragen al een eerste historisch overzicht geschetst van het verloop van de restauratie en de exploitatie van de pier in Blankenberge. Ik zal dus niet verder ingaan op de chronologie, die een aantal mensen hier trouwens heel goed kennen.

U weet dat de opeenvolgende Vlaamse Regeringen onder voorzitterschap van de heren Van den Brande, Dewael en Somers zich engageerden voor de ontwikkeling en vernieuwing van structuurbepalende elementen die de identiteit van de Vlaamse kust benadrukken en bepalend zijn voor het specifieke imago van de badplaatsen. Zoals de heer Loones zei, bestaan er aan de Noordzee maar drie dergelijke pieren, namelijk in Scheveningen, in Brighton en in Blankenberge. Het gaat dus over een uniek landschapselement, dat zeker valt onder de voornoemde noemer van structuurbepalende elementen. Dat staat buiten kijf.

Bourgeois

Gezamenlijke inspanningen van onder meer het Kustactieplan, Toerisme Vlaanderen, alle lokale besturen, de provincie West-Vlaanderen en bijvoorbeeld ook de administratie Waterwegen en Zeewezen leidden tot het in snel tempo renoveren van het openbaar domein van onze badplaatsen. Dan heb ik het over zeedijken, pleinen en dergelijke meer. De bouw en het onderhoud van pieren is evenwel steeds een dure en technisch moeilijke oefening geweest. Het milieu waarin ze zich bevinden, is immers vrij agressief door het zoute water, en de stormen beuken voortdurend in op deze constructies. Bijgevolg zijn dan ook voortdurend herstellingen nodig. Dit geldt zowel voor de pier in Blankenberge als voor de pieren en wandelesplanades in bijvoorbeeld Nieuwpoort, Oostende en Zeebrugge. Deze analyse doet evenwel niets af van de vaststelling dat de recente renovatie van de pier in Blankenberge een wel erg lijvig dossier is geworden, en ook een probleemdossier is.

De stad Blankenberge is eigenaar van de pier en heeft in augustus 1998 dan ook autonoom beslist over de toeristische invulling ervan. Blankenberge gaf in dit kader een concessie aan Märklin Train City. Op Vlaams niveau was Toerisme Vlaanderen niet betrokken bij de toeristische exploitatie van de pier. Toerisme Vlaanderen subsidieerde niets van de privé-investering in het kopgebouw van de pier. De financiële middelen van de Vlaamse overheid gaan dan ook niet verloren indien een concessionaris in faling gaat. Het lijkt me aangewezen dat de beslissingen over een nieuwe, toekomstige invulling het best worden genomen op het lokale niveau. Het lokale bestuursniveau engageerde zich er ten aanzien van Toerisme Vlaanderen toe om de infrastructuur gedurende een periode van 15 jaar in stand te houden en is dan ook verplicht een nieuwe invulling te geven aan de ruimtes en de nodige herstellingswerken uit te voeren.

De stad Blankenberge voert momenteel onderhandelingen voor het aantrekken van een nieuwe uitbater voor het horecagedeelte en met de curator voor het attractiegedeelte. Vanzelfsprekend kan de stad Blankenberge hierbij advies of begeleiding vragen bij Toerisme Vlaanderen. Zo zou de toetsing van nieuwe voorstellen van exploitatie eventueel een breder draagvlak kunnen krijgen. Uit onze eerste contacten met de stad Blankenberge hebben we echter moeten afleiden dat ze niet zit te wacht

ten op het advies van Toerisme Vlaanderen met betrekking tot de toeristische invulling. Dit is ook een zaak van de stad: we kunnen alleen maar een aanbod doen.

In elk geval wil ik beklemtonen dat de locatie uniek is en blijft. Het moet mogelijk zijn hier nieuwe kansen te scheppen voor exploitatie.

Mijnheer Sintobin, uw tweede vraag vond ik nogal negatief geformuleerd. De pier van Blankenberge is gerestaureerd en werd vorig jaar ook beschermd. De pier gaat dus niet ten onder en blijft dus een belangrijk landschapselement aan onze Vlaamse kust. De pier is een unieke constructie, maar we moeten toegeven dat de financiële verantwoordelijkheid voor de restauratie duidelijk de draagkracht van de stad Blankenberge overtrof: vandaar ook het engagement dat niet alleen de Vlaamse overheid, maar ook de provincie West-Vlaanderen op zich heeft genomen.

Er is inderdaad een bouwtechnisch probleem bij de restauratie van de pier. De zorg over het behoud van de constructie blijft vanzelfsprekend bestaan. De pier is sinds vorig jaar een beschermd monument, wat ook voor de Vlaamse overheid extra verantwoordelijkheden met zich meebrengt. De keuze van beton als bouw materiaal heeft het project bouwtechnisch zeker niet vergemakkelijkt. Zonder in de technische details te vervallen, geef ik toch deze informatie: reeds bij het begin van de werken bleek er een probleem te zijn met de afwerkingspecie op de betonlaag. Dit probleem blijft vandaag bestaan, ondanks de vele adviezen van studie bureaus. Maar nogmaals: de stad Blankenberge is het enige betrokken overheidsbestuur. Ik hoop dat ze haar verantwoordelijkheid neemt en zal blijven nemen. Voor zover ik weet, loopt er een gerechtelijke procedure, waarin ook de stad tussenbeide is gekomen. Ook Dexia, de aannemers en de verantwoordelijke architecten zijn hierbij betrokken.

Ik ben graag bereid om met Toerisme Vlaanderen en de betrokken overheden – de stad en de provincie – rond de tafel te zitten om dit dossier nieuwe impulsen te geven. De pier is en blijft immers mee bepalend voor het gezicht van de Blankenbergse kust en dus meteen ook voor dat van de Vlaamse kust. Wellicht wordt het best gewerkt met een begeleidingsgroep waarbij alle betrokken actoren zijn vertegenwoordigd. Ik zal Toerisme Vlaanderen vragen om terzake een voorstel te formuleren.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik respecteer natuurlijk de autonomie van de stad Blankenberge, maar het is niet correct om alles af te wentelen op de stad. In het licht van de bedragen die de Vlaamse overheid al heeft besteed aan die pier, moet er via Toerisme Vlaanderen toch minstens overleg zijn met alle actoren. Er moet toch enige inspraak kunnen zijn, ook vanwege de Vlaamse overheid en de provincieraad, bij de toeristisch-recreatieve invulling van de pier. Ik ben dus blij dat u dit initiatief aankondigt.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik wil zeker niet alles afwentelen op de stad, maar wij zijn nu eenmaal geen betrokken partij, ook niet procedureel.

We hebben de stad Blankenberge een aanbod gedaan dat blijft gelden. De stad moet daar natuurlijk op willen ingaan, we kunnen geen verplichting opleggen. Misschien kunnen we via de begeleidingsgroep die ik zal proberen op te richten, tot coördinatie en overleg komen. Ik kan dat alleen maar samen met u hopen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.48 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

